

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
La străinătate 300 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava Mică sub Nr. 3-1938.

Proprietar: Mitropolia Română Unită din Blaj
Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior
Director, IULIU MAIOR Redactor, SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Vremuri tari

Omul dela sate spune că sunt vremuri tari atunci, când din înaltul tăriei furtuna se deslănțuie năpraznic peste țarinile și ogoarele lui, făcându-i praf în câteva minute toată muncuța și truda unui an de zile.

Sunt vremuri tari atunci, când cerul se acopere de nori negrii-vineții, când tunetul bubuie puternic și zarea întunecată se brăzdează de lungi scăpărări de trăznete și fulgere. Sunt vremuri tari, când peste lanurile bogate în rod și făgăduitoare de belsug coboară năpraznic potopul nimicitor al grindinii.

Atunci, când sunt vremuri tari, creștinii se închină smeriți și cer mila Atotputernicului; femeile aprind la icoană lumina din noaptea învierii și se roagă ca prăpădul să fie îndepărtat de pe ogoarele lor.

Anul acesta se pare că va fi un an de vremuri tari, un an de furtuni cumplite, desprinse însă mai mult din guri ucigătoare de puști și tunuri, decât din înaltul tăriei și îngrămădirea norilor. Peste cerul bătrânei Europe se alungă nori greoi, purtători de primejdii mare, și furtună cumplită de gloanță stă gata să cadă, înecând în părăie de sânge și lacrimi ogoarele muncite cu atâta trudă. Nu roada și munca unui an de zile este în primejdie să fie nimicită, ci munca a zeci și poate sute de ani. Tot ce are omenirea mai bun, tot ce mintea a iscodit mai frumos, mai mareș și mai înălțător, pare că trebuie să treacă prin marea nebunie de foc și sabie.

Sunt vremuri neîndurătoare, vremuri tari, care cer altfel de oameni dela fiecare neam, cer pregătiri lungi, prevedere multă și mai ales jertfe multe, jertfe pe care mintea omenescă abia de le mai poate pricepe.

Războiul pornit în toamna trecută, între marile națiuni ale pământului, purtat de un vânt nebun, vrea să cuprindă în vârtejul lui și celelalte popoare.

Și nu sunt cruțate de această urgie mai ales țările și neamurile mici. Mai primejdite sunt ele și sălbatica încheștare de săbii pe pământul lor pare că ar vrea să se dea mai mult.

În numele dreptului ele nu mai pot vorbi. Nu se mai poate vorbi de dreptul unui popor de a trăi liber, de respectarea granițelor lui. Și nu se mai poate vorbi nici de purtare omenescă între cei ce se războiesc, de dreptul celui fără apărare, a mamei și copilului, a bolnavului din spital, de a fi cruțat. Toate au fost uitate, și în picioare mai stă singur dreptul celui mai tare. Celui slab și fără apărare

i-a mai rămas doar inima primitoare și ocrotitoare a milostivului pământ.

Sunt vremuri turburi și tari, vremuri de răscruce și jertfe, când nimeni și nimic nu va mai fi cruțat. De aceea nimeni nu trebuie să dea înapoi dela jertfele cari i-se cer. Fiecare trebuie să-și îplinească sarcina acolo unde a fost pus.

Dar toate jertfele pe care le-ar face un popor, toate sforțările lui de a-și face întărituri, sunt zadarnice, dacă acestea nu sunt sprijinite pe o unitate și tărie sufletească de neclintit. Fără de aceasta, toate liniile de apărare, fie Maginot, Siegfried ori stăvilarele noastre sunt fără însemnătate. În spatele puternicilor linii de întărituri trebuie să stea dragostea de pământ și țară. Trebuie să stea tăria sufletească, credința tare în sfințenia drepturilor încălcate. Pe lângă oțele de puști și tunuri mai trebuie suflete și inimi tari și oțelite. În fața lor, și năvălitorul oricât ar fi de puternic în cele din urmă va trebui să dea înapoi. Ele îi vor frânge și spulbera trufia, căci trufia n'a fost nici când biruitoare.

Acestea sunt singurele mijloace de biruință și numai așa vom putea trece biruitori prin vremurile tari de acum.

Ochii în patru!

E plină țara, de la un capăt la altul, de oameni cari nu ni vor bine.

Ei întreabă pe fiecare, scotocesc, caută să fure gândul omului, ca să se folosească împotriva însăși a României.

Splioni pricepuși, ei se iau cu binele, până ce ajung să fie stăpâni pe taina dorită de dânșii.

În războiul trecut, mil de soldați și-au pierdut viața de pe urma acestor ticăloși, cari știau toate drumurile și cărările și aflau din vreme toate mișcărilor noastre.

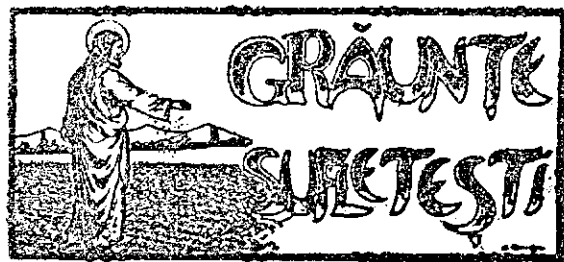
Astăzi, la noi și în atâtea alte țări, vecine sau depărtate, ei sânt cu mult mai mulți și și mai dibaci.

Față de dânșii, ochii în patru!

N. IORGA

(Din „Neamul Românesc pentru popor“).

Ajutoare pentru satele sărăcite de ape. În primăvara aceasta târzie în multe părți au fost mari revărsări de ape. Guvernul a hotărât să vină în ajutorul satelor sărăcite de ape S'au împărțit încă înainte de Paști 10 milioane de lei satelor nenorocite.

Credința, cea mai mare comoară

În duminica lui Toma necredinciosul, veniți să ne convingem despre adevărul pus în fruntea acestor șire.

Toată lumea după *fericire* alergă. Întrebarea e însă că unde trebuie căutată această fericire, în putere, în onoruri sau în slujbe înalte? Regele Alexandru cel Mare a avut putere, mai mare decât oricine; cu toate acestea nu s'a simțit nici odată fericit, ba odată l-au găsit plângând, pentru că nu putea cuceri și stelele. Goethe, cel mai mare poet al Germanilor și unul dintre marii poeți ai lumii, a avut talent, învățătură și știință, cu toate acestea a spus: „N'am trăit, în cei 82 de ani ai vieții mele, nici patru săptămâni fericite“. Abderam, marele calif de Cordova, a fost unul dintre cei mai bogați oameni ai lumii, el avea un palat de marmură, de gândea că ești în raiu când intrai în el, se scâldea în baie de parfum, iară vana în care își făcea baia era de mărgăritare și porfiră. Cu toate acestea, din cei 56 ani de guvernare n'a putut numi fericite decât abia 14 zile. Solomon, regele Evreilor, a fost unul dintre marii înțelepți ai lumii, cu toate acestea a trebuit să scrie: „Deșertăciunea deșertăciunilor sunt toate și toate sunt deșertăciune“. În Decembrie 1895 muri la Brigham în Anglia regele ziaristilor, un anume George Augustin Sala, care a condus vreme de 50 de ani cele mai mari ziare ale Angliei; care avea o vază mai mare decât un mareșal biruitor, era mai temut decât un ministru și încasa lunar mai mult decât cel mai bogat om din lume. Ei bine, acest rege al ziaristilor a spus la sfârșitul vieții sale că învățătura pe care o poate scoate din tot cecece a văzut și trăit în această viață este, că cea mai mare comoară a lumii este biserica și credința catolică. Acelaș lucru, pe care l-a spus, cu sute de ani mai înainte, și sf. Augustin: „Nu există comoară și bogăție mai mare decât credința catolică“.

Marea valoare a credinței însă numai în *nefericire* o putem vedea mai bine. Când grijile ne apasă, asemenea unor nori

plumburii; când sufletul nostru este plin de necazuri, dureri, griji, și chiar de desnădejde; când boale, ani răi și nenorociri de tot felul ne atacă, într'un lanț fără de sfârșit; când omului îi vine să-și blasteme ziua nașterii și se roagă lui Dumnezeu să-i facă plăcerea de a-i curma odată această viață ticăloasă și nenorocită, — unde să aflăm mângâiere dacă nu în credință? Credința este care vindecă ranele sufletului nostru, asemenea unui balsam. Credința este care, asemenea unui far luminos, alungă întunerecul nenorocirilor și al desnădejdii. Credința este care ne apără, în valurile turburate ale acestei vieți, asemenea lui Isus care a potolit furtuna. Credința este care ne arată, de pe muntele Calvarului pe care ne aflăm, muntele Taborului cel plin de lumină, unde au putut spune apostolii: »Doamne, bine ne este nouă aici«. Credința este toiagul care ne ajută să urcăm muntele cel țepiș al adevăratei fericiri.

Filozoful german Schopenhauer era odată greu bolnav și atunci a oftat: »O, Doamne, Doamne«, cu toate că era necredincios. Medicul, surprins de aceste cuvinte, îl întreabă: »Și totuși, credeți și D. Voastră într'un Dumnezeu, domnule Schopenhauer?« Filozoful îi răspunse: »Fără Dumnezeu nu se pot suporta astfel de chinuri. Cu durere trebuie să constat că filosofia mea nu este bună pentru durere. Dacă mă voi însănătoși, va trebui să-mi îndrept filosofia«. De fapt s'a însănătoșit și a mai trăit mult, dar filozofia nu și-a schimbat-o, rămânând necredincios până la sfârșitul vieții. Oice urmează filozofia lui Schopenhauer de aceea și desnădejduesc atât de repede și la cea mai mică nefericire își pun înșiși capăt vieții.

Credința e cea mai mare comoară și în lupta vieții. Cât nu avem de luptat fiecare dintre noi în lumea aceasta! Și cât nu ne ispitește diavolul în cursul vieții! De aceea și zice sf. Scriptură; »Nu iubiți lumea, nici cele din lume«

(I. Ioan 2, 15). Atunci când lupta este mai mare, credința ne îndeamnă: roagă-te lui Dumnezeu, du-te și te spovedește; iar când lupta este mai înverșunată, când părăie mitralierele, bubuie tunurile și sărbâie avioanele și se apropie norii de gaze otrăvitoare ale veșnicului nostru dușman, atunci credința ne șoptește: împărtășește-te cu sfânt trupul și sângele Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos, iar diavolul se retrage cu rușine, rămânând noi biruitori.

Cea mai mare comoară s'a dovedit însă credința tocmai în ceasul morții. Atunci însă, pe lângă ispitele diavolului, și vocea credinții atâtă este de puternică, încât se aud foarte bine cuvintele ei mângâitoare: »Dragă, nu desnădejdui! Ai să părăsești în curând lumea și toate ale ei, însă Dumnezeu îți va răsplăti în lumea cealaltă însutit. Ești aproape de țintă, mai ai să treci încă numai peste chinurile scurte ale morții, dar iată, nu vezi colorată, cum strălucește, coroana biruinții? Ai curaj și încredere! În mână lumina ce ți se lămpi, privește înspre Dumnezeu și Creatorul tău, înspre Fiul unuia născut al Tatălui: ce chinuri grozave a avut și el în clipa morții! Pentru tine a suferit atâtă, pentru tine a beut paharul suferințelor până în capăt, numai ca să te întărească pe tine și ca să te mântuiască din ghiarele diavolului! O, suferă și tu aceste chinuri, de dragul lui, și vei primi coroana biruinții! Iată, intră într'una bucuria Tatălui meu! Și atunci vine preotul, îl spovedește, îl împărtășește, îi dă ungerea de pe urmă și omul credincios își dă, cu un zâmbet ultim, sufletul în mâinile celui ce l-a plăsmuit.

Prețuieți așadar credința, ca pe cel mai mare dar al lui Dumnezeu, și vă nzuieți a v-o câștiga. A nu avea credință înseamnă a fi cel mai nenorocit om din lume.

Părintele Iuliu

Lucruri de necrezut

Citim în Nr. 18 al ziarului unguresc »Apostol«, care apare la Cluj, lucruri nemaipomenite despre suferințele bisericii catolice din Polonia, de când a fost Polonia ocupată de Germania. Această gazetă dă știrile în baza raportului cardinalului Hlond, care este primatele Poloniei. Cele înșirate aici au fost publicate de radio Vaticanului și s'au întâmplat dela 1 Septembrie la 31 Decembrie 1939. Aici e vorba numai de cele întâmplate în arhidieceza catolică Gniezno-Poznan. Se mai spune în acest raport oficial că peste o prigonire atât de groznică încă n'a trecut biserica catolică din Polonia nici odată. Iată faptele:

Preoți înmormânați, împuşcați și surghianați

Au fost împuşcați 11 preoți din arhidieceza de Gniezno-Poznan. Numele lor sunt înșirate în acel raport oficial. Pe capelanul Skrzypczak l-au omorât cu patul puștii. Trei preoți au murit în temniță și pe urma muncii silnice la care au fost supuși. Foarte mulți preoți sunt duși în tabere de concentrare, unde sufer chinurile cele mai înrozitoare.

În orașul Bydgoszcz pe 5000 de Polonezi i-au închis într'un grajd. Erau atât de înghesuși acolo, încât nu puteau nici șede. Nu le au dat voie nici să iasă afară, ca să-și isprăvească cele trupesti, iară pe bătrânul canonic Stepczyanski l-au silit să curețe gunoaietele omenești cu mâna. Când capelanul Adam Murial s'a lămbiat să facă el acest lucru, soldații l-au omorât cu patul puștii.

Pe capelanul (preot ajutor) Dobryzski din Iain l-au prins când ducea Sf. Impărtășenie, i-au luat potirul din mână și l-au dus în închisoare.

Dintre cele 261 de parohii din arhidieceza de Gniezno mai mult de jumătate au rămas fără preoți. În orașul Poznan n'au mai rămas nici o patra parte dintre preoți.

Biserici închise și slujbe împiedecate

Cele mai multe biserici cari au rămas nedărâmate stau închise. Nu se deschid decât din

Foița „UNIRII POPORULUI“

Cântec

Cucule cu peană verde,
Spune-i la mândruța veche
Luni seara să nu m'aștepte
Că nu se merge la fete,
Marți seara nu mă duc eu,
Căci mă bate Dumnezeu,
Miercuri seara mă văd sfinții,
Joi mă blastămă părinții,
Vineri seara nu m'oi duce
Că nu-mi dă gură de dulce
Sâmbătă mă duc la plug
Când viu s'ostenit, mă culc.
Dumineca-i liturghie,
Atunci nu-mi trebuie mie,
Dup'amiazi mă duc la joc
Mândra-i tot fără noroc.

Din Obreja — Alba. Cules de R. I. O.

Valurile vieții

de Gavril Todica

Viața omului poate fi asemănată cu o carte mai subțire, sau mai groasă — după lungimea vieții. Anii vieții sunt filele sau foliile cărții.

Unele foi sunt albe, altele țipărite și țărâși altele colorate cu desemnuri și figuri. Pe unele sunt descrise fapte și întâmplări vesele, înălțătoare. Pe altele se amintesc necazuri și dureri, suferințe și lacrimi. Din toate filele putem scoate învățăminte și îndemnuri, mângâieri și încurajări, precum ar fi următoarele:

Din toată inima crede-te în Domnul și nu te răzlima pe înțelepciunea ta, cuprinsă de întunerec.

Umilitățile culva sunt semne de bunăvoință din partea Domnului, căci fără umilitate nu scapă nimeni de fală și mândrie. Însă scris este că „cel umilit înălța-se-va.“

Mal bun este un mic câștig cu dreptate, decât un mare câștig cu strâmbătate.

Mal bună este o bucată de mămăligă cu bucurie, decât un car de fripturi cu urgie.

Pune pază gurii tale, căci până nu al grăit cuvântul, tu îl stăpânești pe el; dar după ce l-ai rostît, el te stăpânește pe tine.

Marea e plină de talazuri
Și lumea plină de necazuri.

Însă

Cine n'a gustat amarul
Nu știe ce e zaharul.

Un necaz abia trece
Și vin altele zece.
Dar
Să nu dea Domnul
Câte rele poate răbda omul!

Lumea ar fi cum ar fi, dar oamenii sunt tare pistruiți, după cum se miră și Bănașul!

În această lume mare
Câtă neasemănare
Între oameni și-a lor fire
Și-a lor muncă și menire!

Unii lucră, unii fură,
Unii beau peste măsură,
Unii dorm, unii veghează,
Unii rid, unii oftează.
Unii mor, unii se 'nsoară,
Unii lumea o 'nconjoară,
Unii pierd, alții câștigă,
Unii tac, unii tot strigă.

Unii-s proști, unii-s cu carte,
Unii au de toate parte;
Unii tale, unii toacă,
Unii cântă, unii joacă...

Mult mirat, mă 'ntreb anume:
De ce-i în această lume
Atâta nepotrîvire
Între oameni și-a lor fire?

Petru E, Oancea: Primăvara, pag. 81

mineca între orele 9—11. Catedrala din Poznan au închis-o fiindcă ar fi primejdie să se dărâme. Tot așa au închis și biserica sf. Magdalena din acel oraș. Palatul arhiepiscopal l-a cuprins poliția numită „Gestapo“, după ce au locuit în el sute de soldați cari au nimerit aproape toate mobilele. Pe canonici i-au prins și i-au internat. Pe preoți îi silesc ca la sfârșitul sf. liturghii să citească o rugăciune pentru dl Hitler, rugăciune compusă de un necredincios. Nu se poate predica decât nemțește. Preoții nu pot binecuvânta căsătoriile fără de îngăduința oficiului stării civile, iară acesta nu le dă voie Polonezilor să se căsătorească. Catehizarea nu este îngăduită, crucile le-au dat jos de pe pereții școalelor. Statuele și icoanele sfinților de pe străzi, crucile dela hotare sunt toate dărâmate. În orașul Bydgoszcz au dărâmat biserica inimii lui Isus.

Călugări prizonieri

Mănăstirile de călugări din Bydgoszcz și Jarocin au fost ocupate de soldați, iară călugării izgoniți; spitaturile, orfanotropiile și azilurile conduse de călugărițe au fost cuprinse; dela surorile sf. Elisabeta au cuprins 19 mănăstiri, iară dela acelea ale Zămislirii Neprihănite 17. Pe călugărițele din Bydgoszcz le-au înjurat și le-au izgonit și apoi le-au ținut vreme de 24 de ceasuri într'o pivniță. Numai pe starea au lăsat-o în camera ei, aflându-o bolnavă, dar au sădit-o să mănânce întreagă cuminăcătura păstrată pentru bolnavi, pe sf. altar al capelei. În mănăstirea din Pniewi au așezat pe o doamnă germană, care pe călugărițe le tratează ca pe niște servitoare. Pe toți călugării ieziți din Poznan i-au dus în temniță, iară mănăstirea le-au închis-o.

Societăți religioase desființate, ziare catolice nimicite

În Poznan au confiscat 250.000 zloti, averea Acțiunii Catolice, un fel de „Agru“ polonez. Pe avocatul Dziembowski, președintele acelei Acțiuni, l-au ținut în temniță, iar pe Potworokki Edward, președintele Societății Tinerimei Catolice, l-au împușcat. Toate ziarele catolice le-au

Mai mult ne-am mira, dacă oamenii nu ar fi așa.

Chiar și pentru întâmplări furtivoase, ca cele din zilele noastre, poetul german Goethe costă judecăți sănătoase, de aspră osândă:

Cel care în timp de pace
Tot numai război visează:
Pe vecie de speranță
Și noroc se nstrelnează.

(Faust, trad. Soricu, pag. 353).

Așa sunt marile întreprinderi:
Cam tot la urmă se complică..

(Acelaș, pag. 385).

Când ai putea, ai și dreptate.
Te 'ntreabă ce și nici decum
Nu te 'ntreabă nimeni cum?
Prostuț corăbier aș fi,
Când nici atâta eu n'aș ști:
Cum, de mult, negustoria,
Războiul și pirateria
Formează 'n lumea de ispită
Trelmea cea nedespărțită.

(Acelaș, pag. 403).

Bine înțeles: judecata din urmă „Când ai putere, ai și dreptate“ etc., poetul o pune în gura lui Mefistofel, marele meșter al tuturor încercărilor, care știe foarte bine că învățătura lui mai degrabă va fi urmată de oamenii păcătoși decât învățătura simplă alui Cristos: „Tot ce nu doriți să vă facă vouă oamenii, nu faceți nici voi lor!“

sistat, tipografia catolică „sf. Adalbert“ din Poznan au confiscat-o. În fruntea averilor bisericești au așezat administratori germani; teologia au desființat-o și în locul ei au deschis o școală pentru polițiști. Preoților le-au luat tot ce au avut, iar astăzi sunt cerșitori. Matricolele și statisticele le-au dus în Germania. Credincioșii amăriți și înfricați trăiesc ca în veacurile prime ale creștinismului.

Am dat aceste știri triste, după rapoartele oficiale culese de revista ungurească și catolică „Az apostol“, cu multă durere, cu atât mai ales că noi altfel cunoșteam poporul german, pe care-l știam popor de înaltă cultură, care nu este în stare să săvârșească astfel de barbarii.

Pentru liniștea țării

O lege de mare însemnătate a fost adusă la începutul săptămânii trecute. Este vorba de legea prin care se lăță toți aceia cari au călcat legea pentru apărarea ordinii în Stat.

Se cuprinde alcia aceia cari sunt urmăriți sau au fost osândiți pentru vre-o vină politică.

Prin această lege se întărește și mai mult liniștea în țară și se ajunge la unirea sufletească, așa de trebuincioasă în aceste vremuri.

S'a fixat prețul la încălțăminte

Pentru a opri scumpirea încălțămintelor, ministerul economiei naționale a fixat prețul și la încălțăminte. Peste prețurile fixate de minister nu se poate trece. Incălțăminte va fi de bună calitate din piele și talpă adevărată.

Prețurile de acum nu vor putea fi mari decât acelea din 4 Martie 1940.

În fiecare prăvălie va trebui să fie un tablou cu noile prețuri.

Jocul Rusiei

Dela începutul acestui război, Englezii fac mari sforțări pentru a despărți pe Ruși de Nemți. În vremea din urmă Rușii nu se prea arată bucuroși de ocuparea Norvegiei de către Germania. Gazetele lor scriu foarte puțin despre luptele de acolo și nu mai părtinesc pe Nemți.

La Moscova, este acum locul unui mare joc politic și rușii pot trage mari foloase din situația în care se găsesc.

Cu arma la picior

Un ministru italian, într'o cuvântare ținută nu de mult a spus că Italia așteaptă să vadă cum se vor desfășura lucrurile, dar este gata cu arma la picior. Ducele Mussolini va fi acela care va hotărî dacă Italia trebuie să intre în război. Dacă războiul se va întinde și harta Europei se va schimba, Italia nu va sta la o parte. Acest război este un război al celor săraci.

Războiul din Norvegia

Știrile venite din această țară arată că nu s'a schimbat mult în situația războiului de acolo. Luptele se dau în trei locuri. În partea de miază-noapte la Narvik Englezii aduc în continuu trupe. Orașul este încercuit și atăcat de Englezi și Francezi. Germanii rezistă însă. Un alt loc unde se dau lupte mari este regiunea orașului Namsos. Aici Englezii au dus trupe numeroase și aproape au tăiat legăturile trupelor

Un păzitor este omorât de taurii pe care i păzea. Într'una din nopțile trecute s'a întâmplat o mare nenorocire în comuna Cihelu. Locuitorul Vasile Sârbu din această comună, era de mai multă vreme păzitorul celor trei tauri ai satului. El avea obiceiul să doarmă în grajdul vitelor pe care le îngrijea. În noaptea nenorocirii, un taur sperându-se -a luat între coarne, răbindu-l greu. S'a speriat apoi și ceilalți tauri și nenorocitul om numai cu mare greutate a mai putut fi scos dintre picloarele taurilor înfuriați. Cu toate îngrijirile date el a murit.

germane dela miază-noapte cu cele din partea de miază-zi a Norvegiei.

Dela Namsos Englezii au încercat să înainteze spre miazăzi, către Stenkeim. Au fost oprți însă la Stenjer, oraș așezat în fiordul Trodheim. În acest ținut se dau lupte crâncene. Trupele germane se află la Elvedalen. Aeroplanelor germane au bombardat în mai multe rânduri drumurile și căile ferate folosite de Englezi.

Se anunță că la Stelejer se pregătește o luptă înverșunată de care atâră soara portului Trondheim. A treia regiune unde se desfășoară lupte grele este Lillenhammer, în partea de miază-noapte a orașului Oslo, orașul Lillenhammer este așezat pe linia ferată Trondheim și Hammar, care linie se prelungeste apoi prin mijlocul Norvegiei. De stăpânirea acestei linii este legată în bună parte și soarta bătăliei din Norvegia. Așa cum stau lucrurile, se pare că războiul va mai putea ține încă multă vreme în această țară.

A fost numit un gaulaităr al Norvegiei

Peste ținuturile ocupate din Norvegia, dl Hitler a numit și un gaulaităr (un fel de guvernator) și anume pe dl Iosif Terboven.

Orașe prefăcute în cenușe

Știrile venite din Norvegia anunță că s'au dat lupte mari pe toate fronturile. Orașul Namsos a fost făcut în cenușe de bombele căzute asupra lui. Deasemenea s'au dat lupte crâncene la Vaedranera, care se află în flacări.

Se spune că acum aliații și Norvegienii luptă pe șapte fronturi.

Germanii fac mari pregătiri în Slovacia

Știrile venite din fosta Cehoslovacie anunță că Germanii fac mari pregătiri militare în Slovacia. Pregătirile se fac dela începutul lunii Aprilie. După ce a început războiul în Norvegia, aceste pregătiri au fost sporite și mai mult. Se spune că Germanii rechiziționează clădirile publice și se ocupă de aproape de starea drumurilor din Slovacia.

Un mare stat de război

În săptămâna trecută s'a ținut un însemnat consiliu de miniștri la Paris. Cu două zile mai înainte s'a ținut un mare sfat de război al țăriiilor aliate, adică a Angliei și Franței. A luat parte la acest sfat și un delegat al Norvegiei și Poloniei.

S'a hotărît în acest sfat, ca Anglia și Franța să ajute țările cari ar mai fi atacate de Germania.

Se crede, la Paris, tot mai mult că Germania va încerca să-și deschidă drum prin Suedia, pentru a putea ajuta trupele din Norvegia.

Guvernul norvegian nu stă de vorbă cu Germania

Într-o scrisoare adresată președintelui Curții Supreme norvegiene, regele Haakon al Norvegiei a spus că guvernul său nu va sta de vorbă cu Germania, până ce aceștia nu-și vor retrage trupele din țară.

A mai spus apoi, că nicidecum nu va îndemna poporul din ținuturile ocupate de Germani să se supună acestora și că așteaptă dela toți să rămână neclintii și să-și păstreze dragostea lor de țară.

Aliații sunt hotărâți să apere pacea în Balcani

În marele sfat de război ținut la Paris, între altele, aliații au hotărât să vegheze la păstrarea păcii în Balcani, adică în țările din partea de răsărit-miazăzi a Europei.

Dacă aceste țări vor fi atacate, aliații le vor da tot ajutorul lor.

Lucrul acesta îl spune un gazetăr englez când vorbește despre marele sfat de război al aliaților.

Lupte crâncene și în China.

De mult nu s'a mai vorbit de războiul din China. Luptele prea aproape de noi din Europa, au acoperit cu totul războiul de acolo. Acum se spune că s'au dat mari lupte și acolo. Japonezii se laudă că ei au înconjurat 180.000 chinezi în provincia Shansi, între munții Taiheng și Cimghiziano.

Chinezii nu recunosc acest lucru și spun că în mai multe lupte au bătut ei pe japonezi.

Germania face mari pregătiri în Marea Baltică.

O gazetă englezească scrie că Germania face acum mari pregătiri în Marea Baltică (Marea aceasta se întinde între coastele Suediei, fostei Polonii și Finlandei). În regiunea Memel și Prusia orientală au fost concentrate 8 divizii germane. Deasemenea se spune că mai multe vapoare mari, spărgătoare de gheață, încărcate cu muniții au plecat în larg. În vecinătatea orașului Kopenhaga din Danemarca au fost concentrați 80.000 de oameni.

Vapoarele germane curățitoare de mine au pătruns în apele Suediei, ca să curețe minele așezate de marina suedeză.

Nu se știe ce anume ar urmări iarăși Nemții prin pregătirile pe cari le fac acum în această mare. Se crede însă că ar putea fi vorba de un atac asupra Suediei.

Spania nu se lasă târâtă în război

Spania nu se va lăsa nicidecum ca să fie amestecată în războiul de acum.

Se spune din capitala acestui țări că nimeni nu va putea sili Spania să apuce pe o cale, care nu și-a ales-o singură. Aceasta este părerea întregului popor spaniol.

Anglia și Franța au cumpărat 7000 de avioane din America.

Amiralul american Tower a declarat că dela începutul războiului și până acum Anglia și Franța au cumpărat 7000 de avioane din America. Din acestea 3000 de avioane au și fost trimise.

STIRILE SĂPTĂMÂNII

Numărul acesta al gazetei noastre apare numai în 4 pagini și cu o mică întârziere din cauza sfintelor sărbătorii ale Paștilor și a zilei de 1 Mai, în cari zile tipograful nu a lucrat.

Isprava unor flăcăi. Doi flăcăi dintr-o comună din Prahova se jucau pe drumul de țară ce duce către Ploiești. În jocul lor, flăcăii și-au cam leșit însă din piele și au făcut o faptă urâtă. Trecând pe acolo o căruță cu patru săteni, ei așa numai din joc, au început să arunce cu pietri în acela. Doi din căruțași au fost răniți greu la cap, așa că a trebuit să fie duși la spital. Ștrengarii pentru isprava lor au fost dați pe mâna jandarmilor.

Când părinții nu văd de copii. O fetiță a unui grădinar dintr-un oraș german a pierit într-un chip îngrozitor. Împreună cu fratele ei și cu un prieten al acestuia au făcut într-un tunș o colibă. Apoi fratele și sora s'au așezat înăuntru, în vreme ce prietenul lor a făcut un foc la ușa colibei. Băiețușul a putut scăpa, dar sora lui a pierit de o moarte îngrozitoare, arzând împreună cu coliba.

Dintr'o țigară. Doamne, câte nenorociri se întâmplă dintr'o singură țigară! Dragostea aceasta pentru larba dracului este aducătoare de multeori de mari nenorociri. Într-o comună din Germania, Gaerici, un om a ars de viu în focul aprins dela țigara lui. Anume un bătrân pensionar din acest sat, lubla mult tutunul și pe lângă acesta și vinul. Nu se putea nici cum despărți de ele. Într'o zi, după ce s'a amețit bineșor de băntură, s'a culcat cu țigara aprinsă în șura cu fân. Aceasta l-a fost însă și moartea. Dela țigară s'a aprins fânul, apoi șura și împreună cu ele a ars și moșneagul.

Mil de morți aruncați de apele mării. Englezii dau știrea că trupurile a 3000 de soldați înecați au fost aruncate de apele mării pe coastele Norvegiei în apropierea orașului Oslo. Tot ei spun că acești soldați sunt de pe vapoarele germane, cari au trecut în Norvegia și dintre cari unele au fost scufundate.

Nemții adună toate gardurile de fier. În războiul acesta Nemții au început să strângă tot fierul, arama, bronzul, cositorul care se găsește în țara lor. Mai nou, se spune că toate lucrurile de fier de prin gospodării, cari nu sunt de așa mare trebuință, chiar și gardurile vor fi strânse de echipe de voluntari și trimise pentru a fi topite în fabricile de arme.

Patru femei înghițite de valurile apelor. Comunele Clif și Cuculata din apropierea orașului Dej, sunt despărțite între ele prin apa Someșului Mare. Cum în această parte nu este nici un pod, locuitorii acestor sate trec râul dela unii la alții, cu luntrile. Din această cauză în fiecare an pier, în apele Someșului, câte unul sau doi oameni, din cele două comune. Așa s'a întâmplat și în anul acesta. Femeile Vârvara Rațiu, Rus Irina, Rațiu Ana și Tereza Rusu a lui Gavrilă din comuna Clif, aflându-se în comuna vecină, Cuculata, au voit să se întorcă acasă. Cum luntrașul de ser-

viciu lipsea, femeile au deslegat luntra și au voit să treacă singure Someșul. Pe la mijlocul apei luntra a fost luată de un val și răsturnată. Apa fiind adâncă, nenorocitele femei s'au înecat.

Când copiii se joacă cu focul. În comuna Apoldul de Jos din județul Sibiu a fost în săptămâna trecută un foc mare, care a arde mai multe gospodării țărănești. Iată împrejurările în cari s'a întâmplat această mare nenorocire: Săteanul Dumitru Dumitru a dat un copil de al său 5 lei ca să-și cumpere bomboane. În loc să-și cumpere bomboane, copilul la sfatul unui prieten mai măriror, a cumpărat o cutie de chibritori. Împreună cu acesta s'au întors acasă și tot jucându-se au aprins o gămadă de paie. Fiind și vânt, focul a fost întârziat în întreaga gospodăria săteanului. De acolo a trecut și la vecini și în câteva ceasuri până să vină pomplierii, au ars gospodăriile la trei săteni. Pagubele sunt de câteva sute de mil de lei.

Bănuț pe nedreptul de furt, copil se omoară. Copilul Alexandru Ciocan din Cluj, a fost învinovățit de vârlă și că le-a furat sumă de 76.000 Lei. Supărat că a fost bănuț pe nedreptul de hoție, netericte copil s'a spânzurat în podul grădului. Trupul a fost găsit abia după câteva ceasuri. Când a văzut copilul mort în ștreang, mama lui s'a înebunească de durere.

Cum au fost sărbătorite Paștile la Blaj

Cea mai mare sărbătoare a noastră, Paștile, a fost sărbătorită la Blaj și anul acesta ca de regulă, cu mare dragoste și cu frumoasă paradă. Înaltpreasfințitul nostru Mitropolit a slujit sf. liturghie și a predicat mai întâi Dumineca Florilor, în catedrală. Tot asemenea și în Jola Mare, sfârșind atunci totdeauna sf. Mir, care se împărțește apoi protopopilor și cari la rândul lor îl împărțesc preoților pentru a mirul cu acela pe copiii nou botzați. La sfârșitul acestei sfinte liturghii Excelența Sa a spălat și picioarele la 12 teologi din oraș al pătrălea și le-a sărutat picioarele, urmând pilda Mântuitorului. În seara acelei zile s'au citit cele 12 evangheli, dintre cari cea din urmă a fost citită de însuși înaltpreasfințitul.

În Vinerea Mare, înalte de prânz, s'au făcut ceasurile împărătești; după masă, la ora 4, vecernia cu închinarea în fața mormântului Domnului. Seara la orele 6 a început probodul Domnului, la sfârșitul căruia s'a înconjurat piața și catedrala, epitalul fiind purtat de către 4 părinți canonici și urmat de către Excelența Sa îmbrăcat în mandie. Atât la slujba celor evangheli cât și la aceea a probodului s'au cântat păr. canonici Ion Moldovan și Ion Malor.

În Sâmbăta Mare s'a slujit sf. liturghie de către Ilustritatea Sa Dr. Victor Macavei prepozit capitular, înconjurat de ceilalți canonici.

Învierea s'a prăznuit noaptea la 12. s'au slujit înaltpreasfințitul Sa, înconjurat de canonici și directori. Tot asemenea și la vecernie sf. liturghie, pe care a slujit-o tot înaltpreasfințitul Sa, s'a citit sf. evangheli în următoarele limbi: românește, grecește, latinește, francezește, italienește, englezește, nemțește și în limba românește. Tot asemenea și la vecernie două zi de Paști I. P. S. Sa a slujit și predicat în bisericuța parohială.

Cu un cuvânt Paștile din acest an s'au sărbătorit cu vechea paradă, iar, pentru a vedea aceste minunate slujbe, au venit și în această mulți străini din mai multe părți ale țării, ales dintre foștii elevi ai Blajului.